

درباره نویسنده:

کریستین آرنوتی، روزنامه‌نگار و نویسندهٔ فرانسوی، در ۲۰ نوامبر ۱۹۳۰ در بوداپست به دنیا آمد. پدر او اتریشی و مادرش آلمانی بود. او از کودکی با سه زبان آلمانی، فرانسوی، مجارستانی آشنا شد.

در سال ۱۹۴۵، در زمان محاصرهٔ بوداپست در جنگ دوم جهانی، با پدر و مادر خود مجارستان را ترک کرد. بعد از رسیدن به فرانسه تنها چیزی که به همراه داشت، یادداشتی از چگونگی مسافرت خود از مجارستان بود. در سال‌های بعد او به بلژیک پناهنده شد و در سال ۱۹۶۴ با کلود بلاتز^۱ — روزنامه‌نگار معروف بلژیکی و مؤسس روزنامه پاریزین لیبره^۲ ازدواج کرد و فعالیت‌های بین‌المللی خود را به عنوان یک نویسنده و روزنامه‌نگار آغاز نمود. کریستین پس از مرگ

شوالیه مغولی

من پانزده ساله‌ام...
Le cavalier mongol

کریستین به دلیل فعالیت‌های گسترده‌ی خود در زمینه‌های روزنامه‌نگاری، نویسنده‌گی و فعالیت‌های اجتماعی، جوازیز و افتخارات بسیاری کسب نمود، از آن جمله:

فرمانده لژیون افتخار — فرمانده هنر و ادبیات — افسر سفارت ملی شایستگی اعطای صلیب طلایی شایستگی (جایزه M-Gomez) توسط رئیس جمهور مجارستان برای کتاب (کاردینال تسخیر شده)^۱ در تاریخ ۵ سپتامبر ۱۹۹۱ (بالاترین جایزه‌ای که در مجارستان به یک خارجی اعطا می‌شود). چاپ این کتاب تا سال ۱۹۸۸ در مجارستان ممنوع بود و پس از چاپ در مجارستان با موفقیت بسیار عظیمی روبرو شد.

آنونیم‌نامه‌ای نکته‌سنجد، ریزبین و حساس است که اتفاقات و حوادث زندگی را با دیدی زیبا و بیانی دلچسب توصیف می‌کند.

مقدمه

من دختر پانزده ساله‌ای هستم که می‌خواهم مرگ و نابودی شهر بوداپست^۱ را که توی خون و آتش می‌سوخت و محکوم به زوال شده بود، توصیف کنم؛ دختری که حتی بهانداره‌ی یک ورق پاره‌ی روزنامه هم اهمیت نداشت، بوداپست آن روزنامه بود و من آن ورق کاغذ مچاله شده.

ما توی زیرزمین خانه‌ی خودمان پناه گرفته بودیم و تنها چیزی که آن زیرزمین تاریک را روشن می‌کرد، سوسوی یک شمع باریک دست‌ساز^۲ بود که دود می‌کرد و چشم همه را آزار می‌داد. با وجود همه مشکلات اما من تصمیم گرفته بودم خاطرات خودم را بنویسم، از این رو به کاغذ و مداد و از همه مهم‌تر به یک مدادتراش احتیاج داشتم.

1. Budapest

۲. یک رشته نخ نازک را در چربی خوک خوابانده تا خیس بخورد و دورش چربی بسته شود.

1. Kardinaal in gevangenschap